

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Mal 130170 20 Gž
Brčko, 27.10.2020. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Kovačević Maide, kao predsjednika vijeća, Lucić Josipe i Nedić Srđana, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja O.G.d.d.B., zastupanog po direktoru R.G., a on po punomoćniku Simikić Milenku, advokatu iz Brčkog, protiv tužene I.T. iz V., radi naknade štete, v.sp. 517,15 KM, odlučujući o žalbi tužitelja, izjavljenoj protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Mal 130170 20 Mal od 06.10.2020. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 27.10.2020. godine, donio je sljedeće

R J E Š E N J E

Žalba tužitelja O.G.d.d.B. se ODBIJA kao neosnovana i rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Mal 130170 20 Mal od 06.10.2020. godine POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Mal 130170 20 Mal od 06.10.2020. godine (dalje prvostepeno rješenje) odlučeno je kako slijedi:

„Tužba tužitelja, podnesena dana 20.05.2020. godine, se odbacuje kao neuredna.“

Protiv prvostepenog rješenja, tužitelj O.G.d.d.B. (dalje tužitelj) blagovremeno je izjavio žalbu zbog povrede odredaba parničnog postupka, sa prijedlogom ovom sudu da žalbu uvaži, prvostepeno rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Nakon što je ispitaio prvostepeno rješenje u smislu odredbe člana 341. u vezi sa odredbom člana 358. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 28/18, dalje Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je ocijenio da žalba nije osnovana i odlučio je kao u izreci ovog rješenja iz razloga koji slijede.

Naime, odredbom člana 72. Zakona o parničnom postupku u stavovima 3. i 4. navedeni su osnovni elementi koje treba sadržavati svaki podnesak, pa tako i tužba, kao prva procesna radnja, odnosno podnesak u kojem tužitelj ističe svoj pravnozaštitni zahtjev (odredba člana 152. Zakona o parničnom postupku) da bi sud po njoj mogao postupati. Tako u smislu prednjih odredbi tužba mora sadržavati, između ostalog, podatke o adresi stranaka i smatraće se da (tužba) ne sadrži sve elemente da bi se po njoj postupalo ako se iz nje ne vidi ili nisu dovoljni, ili nisu tačni podaci o strankama i njihovoj adresi.

Budući da na adresi koju je tužitelj stavio u tužbi (... , B.) dostava tužbe na odgovor tuženoj I.T. putem dostavne službe suda nije izvršena, jer je prema napomeni sudskog dostavljača tužena „odselila sa adrese po izjavi upravnika“, prvostepeni sud je u skladu sa svojim ovlaštenjima (dužnosti) propisanim u odredbi člana 152. u vezi sa odredbom člana 72. stav 3. Zakona o parničnom postupku rješenjem od 20.07.2020. godine pozvao tužitelja i naložio mu da u roku od osam (8) dana propisanom u odredbi člana 74. istog Zakona uredi tužbu dostavljanjem tačne adrese za tuženu ili da eventualno da neki drugi prijedlog u skladu sa važećim odredbama Zakona o parničnom postupku, uz upozorenje na posljedice propuštanja.

Postupajući po nalogu prvostepenog suda, tužitelj je u ostavljenom roku dostavio novu adresu za tuženu (V. bb), međutim, dostava tužbe na odgovor se nije mogla izvršiti ni na ovoj (novoj) adresi, jer je prema napomeni službene osobe tužena sa navedene adrese „odselila odavno.“

Kako je tužitelj u roku zadanom rješenjem od 20.07.2020. godine dostavio novu adresu za tuženu na koju je dostava bezuspješno pokušana, a tužitelj je upozoren na posljedice propuštanja (na posljedice nemogućnosti dostave pismena tuženoj zbog netačne adrese), prvostepeni sud je bio ovlašten pozivom na odredbu člana 190. stav 1. tačka h) Zakona o parničnom postupku donijeti prvostepeno rješenje kojim se tužba odbacuje, a ne pozivom na odredbu člana 190. stav 1. tačka 4. Zakona o parničnom postupku kako je to primjetio i tužitelj u žalbi. Međutim, ovde se radi o očiglednoj grešci pri pisanju, što kod ovakvog stanja stvari ne čini prvostepeno rješenje nezakonitim kada je primjenom relevantne odredbe (odnosno tačke h) Zakona o parničnom postupku valjalo donijeti jednaku odluku.

Prema tome, kada tužitelj u ostavljenom roku nije dostavio adresu na kojoj bi se mogla izvršiti dostava tužbe na odgovor tuženoj, pravilno je prvostepeni sud postupio kada je odbacio tužbu, pa ne stoje žalbeni navodi da je prvostepeni sud trebao ponovo obavijestiti tužitelja o bezuspješnom pokušaju dostave tužbe na odgovor kako bi eventualno mogao dati neki drugi prijedlog u skladu sa odredbama Zakona o parničnom postupku, obzirom da je prvostepeni sud svojim rješenjem od 20.07.2020. godine već jednom pozvao tužitelja da dostavi novu adresu za tuženu ili da eventualno da neki drugi prijedlog u skladu sa odredbama Zakona o parničnom postupku, a što tužitelj nije učinio.

Dakle, kada tužitelj u ostavljenom roku, čije trajanje je određeno zakonom, nije dostavio novu adresu na koju bi se izvršila dostava tužbe na odgovor, nastupila je pravna posljedica na koju je upozoren u slučaju propuštanja propisana odredbom člana 190. stav 1. tačka h) i odredbom člana 74. stav 3. Zakona o parničnom postupku, tužba je odbačena.

Konačno je ostalo odgovoriti tužitelju zašto prvostepeni sud nije bio dužan postupiti u skladu sa odredbom člana 107. Zakona o parničnom postupku koja propisuje da ako stranka ne može sama saznati adresu lica kome pismeno treba dostaviti, sud nastoji od nadležnog organa Distrikta ili na drugi način dobiti potrebne podatke. Iz sadržaja navedene odredbe proizilazi da je prvenstveno na tužitelju teret iznalaženja tačnih podataka za tuženu stranu, tako i onih vezanih za adresu, a tek ukoliko tužitelj ne može saznati adresu protivne stranke, obveza suda je da nastoji od nadležnog organa ili na drugi način dobiti potrebne podatke. Da bi sud postupio na navedeni način (utvrdio adresu za tuženu/tuženog) potreban je prijedlog tužitelja da sud to učini. Prema tome, kako je izostao takav prijedlog tužitelja (već to ističe tek u žalbi) i kako je tužitelj u zadanom roku dostavio novu adresu za tuženu na kojoj prema podnesku Odjeljenja za javni registar Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine tužena ima prijavljeno prebivalište (na kojoj se nije mogla izvršiti dostava tužbe), pa prvostepeni sud nije ni mogao postupiti u skladu sa odredbom člana 107. Zakona o parničnom postupku.

Stoga je kod izloženog, valjalo žalbu tužitelja kao neosnovanu odbiti i prvostepeno rješenje potvrditi na osnovu odredbe člana 357. tačka b) Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, čime tužitelj nije prekludiran u pravu da podnese novu tužbu za naknadu štete.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Maida Kovačević